

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

منية المرید

آداب مختص به معلم ۱

جلسه ۶۸

استاد باندانی نیشابوری

آداب مخصوص معلم:

تعلیم دادن اصلی است که قوام دین به آن است و بوسیله آن از افول علم جلوگیری می شود، همانگونه که خداوند متعال می فرماید: «وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَ لَا تَكْتُمُونَهُ». و چون خدا از آنان که کتاب به آنها داده شد پیمان گرفت که حقایق کتاب آسمانی را برای مردم بیان کنید و کتمان نکنید.

و همچنین فرمود: «إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَ يَلْعَنُهُمُ اللَّعْنُونَ». کسانی که نشانه های روشن و رهنمودی را که فرو فرستاده ایم بعد از آنکه آن را برای مردم در کتاب توضیح داده ایم نهفته می دارند آنان را خدا لعنت می کند و لعنت کنندگان لعنتشان می کنند.

آداب مخصوص معلم به سه قسم تقسیم می شود:

قسم اول: آداب نفسانی (اضافه بر آنچه قبلا بیان شد):

آداب نفسانی اول: این است که مشغول تدریس نشود مگر اینکه کاملا اهلیت این کار را پیدا کند و بزرگان و صلحاء به اهلیت او گواهی دهند.

در حدیثی مشهور از رسول اکرم صلّ الله علیه و آله فرمود: اگر کسی با تکلف، نسبت به چیزی اظهار بی نیازی کند که به او داده نشده است بمانند کسی است که دو جامه دروغین و فریبا را در بر می نماید.